

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 08. szám

2022. október 10

Tisztesen

Tisztes az az ember, aki tiszteletet érdemel. Egyéniségével, tetteivel, korával vagy épp munkájával. Mert a munka is lehet tisztes, elismert, ami által a munkát végző is tiszteletre méltóvá válik. Feltéve, ha elismerik nem csak úgy ímmel-ámmal, muszájból, mert például előírja a törvény, hogy bért kell fizetni a munkáért. Mert az, hogy elismerik a vasutast, postást, kukást, pedagógust, akárkit másképp azt is jelenti, hogy megbecsülik (milyen kifejező ez a magyar nyelv). A megbecsülés sok dologban megnyilvánulhat, és helye, ideje, no meg a munka jellege válogatja, mi a fontossági sorrend.

Kétségtelen, a munkaerő árát soroljuk leggyakrabban előre, hiszen valahogyan meg kell élni, kifizetni az alapvető költségeinket, néha orvoshoz, patikába kell menni. És természetesen nevelni, taníttatni a gyerekeket, hogy előbb-utóbb ők is tiszteletre méltóak lehessenek tudásukkal, hozzáállásukkal, munkájukkal. De jól tudjuk, a bér ugyan fontos, de csupán egy az elismerés módjai között. Mert nem jó úgy még sok pénzért sem dolgozni, ha beteggé tesz a munka, legyen a következmény lelki vagy testi baj.

De a megbecsülés is hasonló, mint a vásár, legalább kettőn áll meg a végeredmény. Vagyis a munkát végzőnek is úgy kell dolgoznia, hogy jogosan várhassa el a munkáltatótól, hogy értékeljék igyekezetét. Ami, persze, szintén nem csak rajta múlik, hiszen egy főnök is sokat tehet azért, hogy legyen ok elmarasztalni a beosztottat. Tehát együttműködés kell a közös célért, már, ha van olyan. Mert közössé akkor válik egy cél, ha meg tudnak egyezni róla, kölcsönös tenni akarással.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A dolgozó emberek egymás közötti megnyilvánulása is hozzájárulhat a megbecsüléshez, vagy annak hiányához. Mert nem mindegy, hogy marakodás van, vagy együttműködési készség például két vasutas között, legyenek akár ugyanazon, vagy különböző vasútállomás emberei. Mert a marakodó embereket nagyon nehéz értékelni, ám egyszerűbb lehet a dolog, ha látszik, hogy nem csak együtt dolgozni képesek, hanem ki is állnak egymásért, dolgozzanak bárhol, bármit az országban.

Ilyen fontos erkölcsi támogatás volt nemrég a Vasutasok Szakszervezetének kiállása a pedagógusok mozgalma mellett. Mert, ahogy a holnapunkon is olvasható, „nemcsak szakszervezeti alapküldetésünk, mindössze egy társszakszervezet iránti szolidaritásból mentünk ki az utcára velük, hanem közös ügyünk miatti összefogásból is.” „Aggódó állampolgárként, a gyerekeink, unokáink jövőjét féltő anyaként, apaként, nagyszülőként is tiltakozunk az oktatás színvonalának tudatos és módszeres leépítése ellen. A pedagógusokkal és a diákokkal vonulva is visszautasítjuk azt az arroganciát, ahogyan a hatalom az oktatásban dolgozókkal – a magukért kiálló munkavállalókkal – bánik és visszautasítjuk a hangjukat felemelő tanárok megfélemlítését, kirúgását.”

Szokták ezt másképp szolidaritásnak is nevezni, aminek gyakran tapasztalni hiányát a magyar társadalomban, mondván a másoknak nincs miért felháborodni. Ahhoz már rövidlátóak a közösségi oldalon kommentelők is, hogy eszükbe jusson, egyszer ti, másszor mi. Ez az, amihez már kevés a szakértelem, az iskola és a beosztás, vagy a pénz. Ehhez bizony előbb társadalmi szolidaritásra, annak megértésére és érzésére van szükség a különállás, a megosztottság helyett. Hogy mindenki értékelje a tisztességes munkát, mindenkit megbecsüljenek, aki tőle elvárhatóan jól végzi munkáját.

Ezért különösen aktuális a 2008-tól létező október hetedikén tartott ünnep, a Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége (WDDW) által kezdeményezett tisztességes munka világnapja. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 1999-ben vezette be a tisztességes munka fogalmát, ami „olyan munka-vállalási lehetőséget jelent, amelynek révén a dolgozó tisztességes megélhetési lehetőséghez jut, miközben munkáját fizikai és jogi biztonságban végezheti, és alkalma van a részvételre a munkával kapcsolatos társadalmi párbeszédben.”

Kétségtelen, van még hová fejlődni Magyarországon, kezdhethetnénk talán a társadalmi párbeszédrel és azzal párhuzamosan a társadalmi szolidaritással. Mindezt tisztességesen.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KICSIT MORBID

Az iskolában a páros szervekről tanulnak, és a tanárnő kérésére sorolják is azokat a gyerekek:

- Kéz!
- Szem!
- Láb!

Pistike jelentkezik:

- A fütyi!
- De Pistike – így a tanárnő – nem beszélünk így az iskolában, különben is az nem páros szerv.
- De igen! Apukámnak kettő van – replikáz Pistike.
- Hogyhogy? – kíváncsiskodik a tanárnő.
- Hát van neki egy ilyen kicsi, azzal szokott pisilni. Meg van egy ilyen nagy, amivel a szomszéd néni fogát mossa...

NAGYON MORBID

Egy nő az állatkereskedésben keres szülinapi ajándékot a férjének, mire az eladó:

- Hátul a raktárban van egy különleges békám, szerintem megéri az árát!
- Mitől különleges – kérdezi az asszony.
- Orális szexre van betanítva!

Elgondolkodik a vevő, mert a férjének az a kedvence, neki viszont nem, tehát megveszi a békát. Otthon átadja az ajándékot, és a férj, bár kételkedik, de megígéri, hogy ki fogja próbálni.

A feleség késő éjjel edénycsörgésre ébred, kitámolyog a konyhába, és látja, hogy a férje lábasokat szed elő és szakácskönyveket lapozgat.

- Mit csinálsz itt éjnek idején a békával? – kérdezi a feleség.
- Ha meg tudom tanítani főzni, ki vagy rúgva...!

Balogh Attila